

KEZDÉSRE

107.

ÉE 298/1-3

Letét: SzvU 227

1. Szent Mi-hály ark - an - gyal, Is - ten baj - no - ka, az Úr ki - vá - lasz - tott, e - rős har - co - sa,

2. Te, ki a Sá - tán - nal bát - ran meg - vív - tál, „ki o - ly an, mint Is - ten?”, így ki - ál - tot - tál,
3. Mi nagy bá - tor - sá - gos, e - rős ve - zé - rünk, rád bíz - ta az Is - ten ke - reszté ny né - pünk,

te vagy, ki - nek é - gi ha - tal - ma pok - lok sö - tét ha - dát meg - ront - ja.

U - rad mel - lett zász - lót e - mel - tél, an - gya - lok közt el - só te let - tél.
ol - tal - mazd meg min - den ve - szé ly - től, az ör - dög - nek nagy e - re - je - től!

BEFEJEZÉSRE

108.

SzvU 193/1-3

1. Ó di - cső - ült szép kincs, ki - ben sem - mi rút nincs, ki - hez nem fér ső - tét - ség.

2. Szép li - li - om szá - la, ki - ről re - ánk szál - la, a - mi jót az ég a - dott,
3. Te menny - or - szág út - ja, Pa - ra - di - csom kút - ja, ki rá - n - k ön - töd jó - sá - got,

Jesz - sze ter - mő tör - zsén, Dá - vid há - za keb - lén fel - kelt bol - dog fé - nyes - ség,

Ki - nek drá - ga kert - je ön - te vi - lát - szer - te drá - ga - lá - tos il - la - tot,
Ki - nek tiszt - ta mel - le, a - nya - i szent keb - le ne - ve - le szép vi - rá - got,

é - kes csil - la - gok - kal, nap - pal és a hold - dal ve - tél - ke - dő di - cső - ség.

Mi - kor Á - dám né - pe, bú - ne - i - től tép - ve, á - tok a - latt ros - ka - dott.
A - ki min - den bűn - től, tűz - től meg - vál - tá e vi - lá - got.